UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ, Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 1. Non efficitur validum Sacramentum, nisi verbum accedat ad elementum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-48233

Visual Library

Ratio.

Quia gravis irreverentia & irreligioſitas, imò, ut loquur Layman. l. c., virtualis quædam blaſphemia eſt, quodcunque donum ſpiritualis gratiæ ita tractare, ac ſi res vilis, vel ab arbitrio & poteſtate hominis dependeat, ut pretio æſtimari, & commutari poſſit. Unde S. Petrus Act. 8. Simoni (à quo Simonia nomen accepit) ſimile donum ſpirituale ſibi vendi poſtulanti dixit: *Pecunia tua tecum ſit in perditionem, quoniam donum DEI exiſtimâſti pecuniâ poſſideri.* additque: *In felle amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te eſſe.* Et in c. Sicut. 1. de Simonia. Simoniaca peſtis ſui magnitudine alios morbos vincere dicitur. in c. Sanè. 1. q. 3. atque inſtar publici criminis læſæ Majeſtatis puniendum.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si antidoralis remuneratio pro exhibita re ſpirituali in obligationem pacti ex juſtitiæ & fidelitatis virtute deducatur, Simoniæ vitium committi, uti Layman. tr. 10. c. ult. §. 2. n. 9. cum pluribus docet.

Deducitur 2. Etiam ab iis Simoniam committi, qui pro abſolutione aut diſpenſatione in votis, juramentis, impedimentis matrimonii, irregularitate pretium aliquod petunt, uti idem Laym. cum aliis docet, licet non ſit prohibitum aliquid ut mulctam piæ cauſæ applicandam exigere, ut num. 24. ait.

Deducitur 3. Eum quoque, qui in beneficio jus plenè acquiſitum necdum habens pecuniam offert ei, qui per ſe ac directè impedire vult, quò minùs ille jus acquirat, Simoniam ſaltem jure Eccleſiaſtico committere, uti iterum Laym. n. a. aſſert. 8. ex communi docet.

Articulus VII.

De Principiis ad Sacramenta in genere ſpectantibus.

PRINCIPIUM I.

Non efficitur validum Sacramentum, niſi verbum accedat ad elementum.

Senſus.

Hoc eſt, ut Sacramentum aliquod validè conficiatur, per præter intentionem Miniſtri, etiam materia, & for- ſeu Res & Verba, quæ gratiam Sacramentalem ex opere rato conferant, requiritur.

Authoritas.

Deſumptum eſt ex S. Auguſtino tr. 8. in Joan. dicente: *cedit verbum ad elementum, & fit Sacramentum.* Item ex cilio Florentino in decreto Eugenii dicente: *Omnia Sa- menta tribus perficiuntur, videlicet rebus tanquam mate- , verbis tanquam forma, & Perſona Miniſtri.* & addit: *ho- ſi aliquid deſit, non efficitur Sacramentum.*

Ratio.

Quia ſic Chriſtus inſtituit, uti ex Conciliis & communi ſu Theologorum colligitur; & colligitur ex eo, quòd ma- ia requiratur, ut Sacramentum ſit ſignum viſibile, forma rò, ut determinet indifferentiam materiæ ad certam ſigni- cationem.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Etiam in Sacramento Eucharistiæ ver- reperiri non tantùm in fieri, ſed etiam in facto eſſe, quate- verba, quibus conficiebatur, adhuc moraliter perſeve- , uti Lugo & alii concedunt.

Deducitur 2. Nec in Sacramento Matrimonii deeſſe ver- ; cùm ipſa ſigna externa, quibus contrahentes mutuum ſenſum ſignificant, verborum ſaltem virtualium loco ha- ntur, uti plerumque explicant Authores contra Du- dum.

Deducitur 3. Etſi Pœnitentiæ Sacramentum in ſolis ver- , ſcilicet in confeſſione & abſolutione facienda proferri tis, conſiſtere videatur; verè tamen adhuc materiâ con- re, quia conſtat contritione, quæ fit per ipſam confeſſio- , & ſimiles circumſtantias ſenſibiles, ut Lugo & alii docent.

PRINCIPIUM II.

Inanis eſt Sacramentalis actio, cui deeſt legitima Miniſtri intentio.

Senſus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN